

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13C/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113210047
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5113210047.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou, v právnej veci navrhovateľa: D. N., Q.. XX.XX.XXXX, U.: X. X. XXXX/X, XXX XX Ž., Š.Á. K. Y., práv. zast.: G. X.N. H.. D. U., Y..N..K., Y. Y.: R. XX, W., Z.: XX XXX XXX, proti odporcovi: U. N., Q.. XX.XX.XXXX, U.: R. XXX/XX, XXX XX R. X, Č. N., o návrhu na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva, takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania ako manželov D. N., N.. N., Q..XX.XX.XXXX a U. N.G., Q..XX.XX.XXXX, ktoré vzniklo uzatvorením ich manželstva dňa XX.XX.XXXX, ktoré manželstvo je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Ž., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX, a to počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 27.03.2013 v znení jeho úpravy zo dňa 07.10.2013 domáhala, aby súd zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo (ďalej len „BSM“) účastníkov konania za trvania manželstva. Navrhovateľka uviedla, že s odporcom nežije v spoločnej domácnosti od 04.02.2013. Obnovenie manželského spolužitia nie je možné, pričom na Okresnom súde Žilina sa vedie aj konanie o rozvod a úpravu práv a povinností k maloletým deťom, ktoré v dohľadnej dobe nebude právoplatne skončené. Odporca žije v Prahe, navrhovateľka v septembri 2012 opustila Prahu a presťahovala s maloletými deťmi do Žiliny, s odporcom sa navštevovali. Postupne však začalo dochádzať ku konfliktom. Navrhovateľka sa vo februári 2013 rozhodla vrátiť s deťmi natrvalo do Žiliny, s čím odporca súhlasil. Navrhovateľka býva s deťmi v byte jej rodičov Žiliny, ktorí ju musia finančne podporovať. Účastníci sa nedokážu dohodnúť na základných veciach a už vôbec nie na hospodárení so spoločným majetkom. Trvanie BSM podľa tvrdení navrhovateľky neplní svoj zákonom zamýšľaný účel a navrhovateľku poškodzuje, preto sa domáha zrušenia BSM v zmysle § 148 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka ďalej uviedla, že odporca výlučne sám používa všetky veci patriace do BSM a navrhovateľke odopiera prístup k majetku a iba on disponuje všetkými financiami patriacimi do BSM. Ďalej opisuje konflikty, ktoré medzi účastníkmi nastali.

Odporca sa k návrhu vyjadril tak, že sa voči tvrdeniam navrhovateľky ohradil a zásadne s nimi nesúhlasil. Potvrdil však, že s navrhovateľkou spolu nežijú a nevedú spoločnú domácnosť od 04.02.2013, kedy sa navrhovateľka odsťahovala z Prahy do Žiliny, kde doteraz býva v byte jej rodičov. Potvrdil tiež, že on naďalej býva a je zamestnaný v Prahe. Uviedol, že medzi účastníkmi panujú už dlhodobo konflikty a nevedia sa dohodnúť už ani na základných veciach. Uviedol, že trvanie BSM už neplní svoj účel a ohradil sa voči tvrdeniam navrhovateľky, že by ju svojím konaním poškodzoval, alebo akokoľvek nakladal

s vecami patriacimi do BSM v rozpore so zákonom. S poukazom na jeho vyjadrenia preto odporca súhlasil, aby súd BSM účastníkov zrušil.

Súd vo veci vykonal dňa 05.11.2013 pojednávanie, na ktorom sa zúčastnila navrhovateľka a jej právny zástupca. Odporca mal predvolanie na pojednávanie doručené riadne do vlastných rúk, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby súd vo veci konal a rozhodol aj v jeho neprítomnosti.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a jej právneho zástupcu a oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ako aj s celým spisovým materiálom.

Právny zástupca navrhovateľky i navrhovateľka v celom rozsahu zotrvali na podanom návrhu.

Podľa ust. § 153 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa ust. § 148 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zo závažných dôvodov, najmä ak by ďalšie trvanie bezpodielového spoluvlastníctva odporovalo dobrým mravom, môže súd na návrh niektorého z manželov toto spoluvlastníctvo zrušiť i za trvania manželstva.

Súd v konaní postupoval v zmysle ustanovenia § 132 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Z predloženého sobášneho listu súd zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX v Ž.. Manželstvo je zapísané v knihe manželstiev J. Ú. Ž., zväzok XX, ročník XXXX, str.XX, pod por. č. XXX. Manželstvo účastníkov trvá.

Súd pri rozhodovaní vo veci vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 5 Cz 104/1967, podľa ktorého niekedy pre zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva svedčí už oddelené žitie manželov. Avšak pre záver o tom, že sú dané závažné dôvody na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva v zmysle § 148 ods. 2 OZ nestačí samo zistenie, že manželia žijú oddelene. So zreteľom na to je povinnosťou súdu, aby nielen zisťoval, či manželia žijú oddelene, ale zároveň skúmal, či napriek oddelenému žitiu manželov sa obidvaja manželia nepodieľajú na vytváraní spoločného majetku, či medzi nimi nedochádza k vážnejším nezhodám pri nakladaní so spoločným majetkom a podobne.

Zo zhodných tvrdení účastníkov mal súd preukázané, že účastníci konania nevedú spoločnú domácnosť, pričom nežijú spolu od februára 2013. Navrhovateľka žije spoločne s maloletými deťmi v Žiline, odporca žije v Prahe, čo neumožňuje účastníkom spoločne hospodáriť. Ďalej mal súd preukázané, že medzi účastníkmi existujú vážne nezhody a konflikty týkajúce sa otázok manželského spolužitia, pričom v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Žilina po sp. zn. 15P/83/2013 konanie o rozvod manželstva

účastníkov a úpravu práv a povinností k maloletým deťom. Vážne nezhody medzi účastníkmi sa týkajú aj hospodárenia s majetkom patriacim do BSM, na ktorom hospodárení sa dlhodobo účastníci nevedia dohodnúť a majú o nakladaní s vecami patriacimi do BSM odlišné predstavy. Tým, že účastníci spoločne dlhodobo nežijú a nevedú spoločnú domácnosť, netvorí pritom spoločne ani prostriedky, ktoré by patrili do ich BSM. Vzhľadom na prebiehajúce konanie o rozvod súd dospel k záveru, že nie je ani predpoklad, že by účastníci v budúcnosti ešte spoločne žili, hospodárili a že by boli schopní dohodnúť sa na spôsobe nakladania so spoločným majetkom. Obaja účastníci zhodne potvrdili, že súhlasia so zrušením BSM, ktoré vzhľadom na existujúcu situáciu už neplní svoj zákonom zamýšľaný význam a zmysel.

S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie NS ČR a dokazovaním zistený stav je súd toho názoru, že za daných okolností existujú vážne dôvody pre zrušenie BSM účastníkov, sú naplnené predpoklady v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 5 Cz 104/1967, a z tohto dôvodu súd pristúpil k zrušeniu BSM účastníkov konania tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Súd záverom podotýka, že v návrhu navrhovateľky, ako aj vo vyjadrení odporcu k návrhu, obaja účastníci uviedli množstvo skutočností, ktoré sa týkajú nielen vzájomných nezhôd pri nakladaní so spoločným majetkom, ale aj konfliktov osobných, s predmetom konania nesúvisiacich. Preukázanie uvedených skutočností - nezhôd a sporov ohľadne spoločného manželského spoluzitia účastníkov však nebolo predmetom dokazovania.

Pre rozhodnutie súdu boli rozhodujúce zhodné tvrdenia účastníkov, ktorými bolo preukázané dlhodobé oddelené žitie účastníkov, absencia spoločného hospodárenia a tvorby spoločného majetku, a ako zásadné súd hodnotil vážne, dlhodobé a pretrvávajúce nezhody účastníkov pri nakladaní so spoločným majetkom, pričom zároveň je jednoznačné, že nápravu súčasného stavu nemožno v budúcnosti očakávať. Z tohto dôvodu tak súd zameral vykonané dokazovanie na preukázanie len týchto okolností, ktoré boli relevantné pre rozhodnutie súdu vo veci.

Podľa ust. § 142 ods.1 OSP zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 OSP by mala navrhovateľka ako úspešná účastníčka (keďže návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené) voči odporcovi právo na náhradu trov konania. Navrhovateľka si počas konania neuplatnila právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že navrhovateľka náhradu trov konania nežiadala priznať, súd navrhovateľke ako úspešnej účastníčke konania náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.